

Deltagerne i kassererkursus på LO's kursesjendom Højstrupgård ved Helsingør.

LIGELØN - HER OG NU

Når dette læses, har LO holdt møde med de tilsluttede forbundsformænd for at tage en første drøftelse af den kommende overenskomstforhandlings krav. Det er ikke LO, der formulerer kravene. Det er de enkelte forbund, som gør det. Men det er rimeligt nok, at forbundsledelserne prøver at lægge en fælles linje i de generelle spørgsmål, og derfor kommer LO ganske naturligt ind i billedet på dette forberedende stadium.

For kvinderne er der ingen tvivl om hvilket krav, der skal øverst på listen: Ligeløn – her og nu. Hvis man da ellers ønsker ja-stemmer til et eventuelt mæglingforslag fra vort forbunds medlemmer. Man kan godt sige, at vort forbunds ledelse har låset sig totalt fast på dette standpunkt. Man kan også med rette sige, at det skete under de sidste overenskomst-forhandlinger med forbundsledelsens opfordring til at stemme nej til et mæglingforslag, som i øvrigt indeholdt mange goder men ikke imødekom vort væsentligste krav: Ligeløn for

kvinder og mænd – sådan, at det er det udførte arbejde, der betales, og ikke sådan, at der ydes en særlig lav løn til kvinder, blot fordi vi er kvinder.

De øvrige fagforbund – herunder ikke mindst Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbund – får under de kommende forhandlinger lejlighed til at vise, hvor meget dets forbundsledelse mener med de mange erklæringer om, at kvinderne skal have ligeløn. Måske er tilslutningen til Kvindeligt Arbejderforbunds første krav ikke fuldt så helhjertet, når det for alvor går op for ledelsen i Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbund, at den ikke skal regne med, at den kan komme til at sluge hverken hele Kvindeligt Arbejderforbund eller store dele deraf. Den går ikke. Vort forbund er her for at blive her og for at fortsætte den af tidligere ledelser så heldigt førte kamp for at nærme os lige vilkår på arbejdsmarkedet.

Mange fremskridt er gjort. Forskellen i dyrtidstillæg er udvisket.

Forskellen i mindsteløn-satserne er blevet stadig mindre – men i praksis er forskellen på kvinders og mænds løn blevet større i menneskepenge, selvom vi har nærmet os hinanden, når vi ser på procenterne. Nu vil vi have fuld lighed.

I de seneste dage har vi set det borgerlige dagblad BT reklamere på de københavnske busser, for at der gøres noget alvorligt ved indførelse af ligeløn. Det er godt – i hvert fald skader det ikke, omend vi da udmærket forstår, at disse reklamer mest præsenteres for offentligheden af hensyn til bladets oplag.

Reklamerne er imidlertid samtidig et tegn på, at vort krav vinder indpas i andre grupper end vore egne – vore egne må vi naturligvis mest stole på. Derfor venter Kvindeligt Arbejderforbunds tusinder af medlemmer, at hele den danske fagbevægelse under forhandlingerne til vinter vil sætte hele sin styrke ind på at gennemføre ligelønsskravet. Vi venter det.

Vi kræver det.